

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

27 februari 2017

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wetgeving voor
wat betreft de rechten en plichten van
pleegouders**

**Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk
Wetboek wat de rechten en plichten van
pleegzorgers betreft**

**Wetsvoorstel tot wijziging van de wetgeving
betreffende het statuut van pleegouders**

VERSLAG VAN DE TWEEDE LEZING

NAMENS DE DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER **Christian BROTCORNE**

INHOUD

Blz.

- I. Algemene bespreking.....3
II. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen.....3

Zie:

Doc 54 0697/ (2014/2015):

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Van Vaerenbergh c.s.
002: Amendement.
003: Addendum.
004: Amendementen.
005: Verslag (eerste lezing).
006: Artikelen aangenomen in eerste lezing.
007: Amendementen.
008: Advies van de Raad van State.
009 en 010: Amendementen.

Zie ook:

- 011: Tekst aangenomen in tweede lezing.

Doc 54 0734/ (2014/2015):

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Becq c.s.

Doc 54 0943/ (2014/2015):

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Lahaye-Battheu c.s.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

27 février 2017

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la législation en ce
qui concerne les droits et les devoirs
des parents nourriciers**

**Proposition de loi modifiant le Code civil en
ce qui concerne les droits et les devoirs des
accueillants familiaux**

**Proposition de loi modifiant la législation
régissant le statut des parents nourriciers**

RAPPORT DE LA DEUXIÈME LECTURE

FAIT AU NOM DE LA DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR
M. **Christian BROTCORNE**

SOMMAIRE

Pages

- I. Discussion générale.....3
II. Discussion des articles et votes.....3

Voir:

Doc 54 0697/ (2014/2015):

- 001: Proposition de loi de Mme Van Vaerenbergh et consorts.
002: Amendement.
003: Addendum.
004: Amendements.
005: Rapport (première lecture).
006: Articles adoptés en première lecture.
007: Amendements.
008: Avis du Conseil d'État.
009 et 010: Amendements.

Voir aussi:

- 011: Texte adopté en deuxième lecture.

Doc 54 0734/ (2014/2015):

- 001: Proposition de loi de Mme Becq et consorts.

Doc 54 0943/ (2014/2015):

- 001: Proposition de loi de Mme Lahaye-Battheu et consorts.

**Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag/
Composition de la commission à la date de dépôt du rapport**
Voorzitter/Président: Philippe Goffin

A. — Vaste leden / Titulaires:

N-VA	Sophie De Wit, Sarah Smeyers, Goedelee Uyttersprot, Kristien Van Vaerenbergh
PS	Eric Massin, Laurette Onkelinx, Özlem Özen
MR	Gautier Calomne, Gilles Foret, Philippe Goffin
CD&V	Sonja Becq, Raf Terwingen
Open Vld	Egbert Lachaert, Carina Van Cauter
sp.a	Annick Lambrecht
Ecolo-Groen	Stefaan Van Hecke
cdH	Christian Brotcorne

B. — Plaatsvervangers / Suppléants:

Christoph D'Haese, Koenraad Degroote, Daphné Dumery, Johan Klaps, Yoleen Van Camp
Paul-Olivier Delannois, Ahmed Laaouej, Karine Lalieux, Fabienne Winckel
Benoît Friart, Luc Gustin, Philippe Pivin, Stéphanie Thoron
Griet Smaers, Els Van Hoof, Servais Verherstraeten
Katja Gabriëls, Dirk Janssens, Sabien Lahaye-Battheu
David Geerts, Karin Jiroflée
Marcel Cheron, Benoit Hellings
Francis Delpérée, Vanessa Matz

C. — Niet-stemgerechtigd lid / Membre sans voix délibérative:

DéFI	Olivier Maingain
------	------------------

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire
Vuye&Wouters	:	Vuye&Wouters

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel.: 02/ 549 81 60
Fax: 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail: publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél.: 02/ 549 81 60
Fax: 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel: publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft, met toepassing van artikel 83 van het Reglement, tijdens haar vergadering van 14 februari 2017 de artikelen van wetsvoorstel DOC 54 0697/006 besproken die zij tijdens haar vergadering van 16 maart 2016 in eerste lezing had aangenomen.

I. — ALGEMENE BESPREKING

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) legt uit dat de fundamentele bespreking al werd gehouden bij de eerste lezing van het wetsvoorstel. Er waren echter nog een paar opmerkingen en er werden in dat verband amendementen ingediend.

Het is de bedoeling om een statuut te creëren dat duidelijkheid verschaft over de rechten en de plichten van de pleegzorgers, waarbij ze vanaf het begin bevoegdheid krijgen over de dagdagelijkse beslissingen, maar ook over de dringende en noodzakelijke beslissingen. Daarnaast is ook de mogelijkheid voor de pleegzorgers om van bij aanvang, mits een akkoord met de natuurlijke ouders, meer bevoegdheden te krijgen. Indien er geen akkoord gevonden wordt, kunnen ze zich na één jaar wenden tot de rechter die een beslissing kan treffen in het belang van het kind. Er wordt eveneens een recht op een persoonlijk contact toegekend na een jaar verblijf van het pleegkind bij de pleegzorgers, zodat de band tussen hen niet bruusk wordt verbroken.

Bij de eerste lezing werd er gediscussieerd over welke rechtbank bevoegd zou zijn en er werd toen gekozen voor de familierechtbank, terwijl anderen voorstander waren van de jeugdrechtbank. De Raad van State heeft zich in deze materie niet duidelijk uitgesproken. Na bijkomend advies is er gekozen voor de familierechtbank, omdat deze bevoegd is voor uitspraken betreffende ouderlijk gezag. In de gevallen waar er sprake is van een jeugdbeschermingsmaatregel en er al een jeugdrechter bevoegd is, kan deze ook over het ouderlijk gezag oordelen.

In de tekst van het wetsvoorstel werden twee juridische begrippen gedefinieerd: de materiële en de juridische bevoegdheid. De Raad van State oordeelde dat het beter was deze begrippen niet te definiëren en de invulling over te laten aan de rechtspraak. Er zijn dan ook amendementen ingediend om deze definities te schrappen.

De datum van inwerkingtreding wordt eveneens gewijzigd naar de start van het gerechtelijk jaar, zodat de familierechtbank en de jeugdrechtbank zich kunnen aanpassen aan de nieuwe wetgeving.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a, en application de l'article 83 du Règlement, soumis à une deuxième lecture, au cours de sa réunion du 14 février 2017, les articles de la proposition de loi DOC 54 0697 qu'elle a adoptés en première lecture au cours de sa réunion du 16 mars 2016.

I. — DISCUSSION GÉNÉRALE

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) explique que la discussion fondamentale a déjà eu lieu lors de la première lecture de la proposition de loi. Toutefois, quelques remarques ont encore été formulées et des amendements ont été présentés à cet égard.

L'objectif est de créer un statut qui fasse la clarté sur les droits et les devoirs des accueillants familiaux, en les habilitant dès le début à prendre les décisions quotidiennes, mais aussi les décisions urgentes et nécessaires. En outre, les accueillants familiaux ont d'emblée la possibilité, moyennant l'accord des parents naturels, d'obtenir davantage de compétences. En l'absence d'accord au terme d'un an, ils peuvent saisir le juge, qui peut trancher dans l'intérêt de l'enfant. Un droit d'entretenir des relations personnelles est également accordé après un an de séjour de l'enfant placé chez les accueillants familiaux, de manière à ce que le lien qui les unit ne soit pas brusquement rompu.

Lors de la première lecture, une discussion est intervenue concernant le choix du tribunal compétent et il a alors été opté pour le tribunal de la famille, alors que d'autres donnaient la préférence au tribunal de la jeunesse. Le Conseil d'État ne s'est pas clairement prononcé à cet égard. Après avis complémentaire, c'est le tribunal de la famille qui a été retenu, car celui-ci est compétent pour les décisions liées à l'autorité parentale. Lorsqu'il est question d'une mesure de protection de la jeunesse et qu'un juge de la jeunesse est déjà compétent, celui-ci peut également se prononcer sur l'autorité parentale.

Le texte de la proposition de loi définit deux concepts juridiques: la compétence matérielle et la compétence juridique. Le Conseil d'État a considéré qu'il était préférable de ne pas définir ces notions et de laisser la jurisprudence en préciser le contenu. Des amendements ont par conséquent été présentés pour supprimer ces définitions.

La date d'entrée en vigueur est également déplacée au début de l'année judiciaire, de manière à ce que le tribunal de la famille et le tribunal de la jeunesse puissent s'adapter à la nouvelle législation.

De heer Christian Brotcorne (cdH) verheugt zich over het uitstekende parlementaire werk dat naar aanleiding van de bespreking van het wetsvoorstel zal zijn gerealiseerd.

De aangelegenheid is delicaat, want het gaat om het vinden van een rechtvaardig evenwicht tussen de belangen van de pleeggezinnen en die van het gezin van herkomst van het kind. Men mag nooit vergeten dat de ingestelde maatregelen het kind de mogelijkheid moeten bieden zo spoedig mogelijk opnieuw in zijn oorspronkelijk gezin te worden opgenomen.

De werkzaamheden van de commissie hebben het mogelijk gemaakt de Raad van State op specifieke juridische punten te raadplegen. Dankzij het omstandige advies van de Raad konden de indieners van het wetsvoorstel de voorgestelde bepalingen met pragmatisme herwerken en aldus een antwoord bieden op de vragen van de in commissie gehoorde sociale actoren.

De huidige tekst van het wetsvoorstel is volgens de spreker evenwichtiger en zal, na enkele aanpassingen, wellicht op een consensus in de commissie kunnen rekenen.

Om te beginnen wordt de bevoegdheidskwestie tussen de jeugdrechtbank en de familierechtbank uitgeklaard.

Het wetsvoorstel raakte ook aan prerogatieven die nog tot de bevoegdheid van de federale wetgever behoren, hoewel ze in menig opzicht de gemeenschapswetgever betreffen. Met die moeilijkheid houdt de ter bespreking voorliggende tekst ook rekening.

De spreker stelt vast dat de voorgestelde artikelen pragmatisch en evenwichtig zijn. Er wordt rekening gehouden met de respectieve belangen van het pleeggezin en van het oorspronkelijke gezin.

De moeilijkheden in verband met de uitoefening van het ouderlijk gezag ten behoeve van het pleeggezin worden eveneens geregeld, zonder daarom, behoudens uitzondering, de oorspronkelijke ouders elk gezag te ontnemen.

De spreker merkt echter op dat als geen rechterlijke beslissing wordt genomen en men niet tot een overeenkomst tussen de partijen komt, de termijn van één jaar zoals voorgesteld door de indieners van het wetsvoorstel volgens hem bijzonder kort is.

Het pleeggezin de mogelijkheid bieden na slechts één jaar bij de familierechtbank maatregelen te vragen, lijkt hem enigszins te snel.

M. Christian Brotcorne (cdH) se réjouit de l'excellent travail parlementaire qui aura été fourni à l'occasion de l'examen de la proposition de loi.

La matière est délicate puisqu'il faut chercher un juste équilibre entre les intérêts des familles d'accueil et ceux de la famille d'origine de l'enfant. Il ne faut jamais perdre de vue que les mesures mises en place doivent permettre à l'enfant de réintégrer, dans les meilleurs délais, sa famille d'origine.

Les travaux de la commission ont permis d'aboutir à une consultation du Conseil d'État sur des points juridiques spécifiques. L'avis circonstancié du Conseil d'État a permis aux auteurs de la proposition de loi de retravailler avec pragmatisme les dispositions proposées et de répondre ainsi aux interrogations soulevées par les intervenants sociaux entendus en commission.

Le texte actuel de la proposition de loi est, selon l'intervenant, davantage équilibré et pourra probablement rencontrer un consensus au sein de la commission, moyennant quelques adaptations.

D'abord, la question de la compétence entre le tribunal de la jeunesse et le tribunal de la famille est réglée.

La proposition de loi touchait également à des prérogatives qui appartenaient encore au législateur fédéral tout en concernant, par bien des aspects, le législateur communautaire. Cette difficulté a également été prise en compte dans la proposition dont discussion.

L'intervenant constate que les articles proposés sont pragmatiques et équilibrés. Ils tiennent compte des intérêts respectifs de la famille d'accueil et de la famille d'origine.

Les questions liées à l'exercice de l'autorité parentale en faveur de la famille d'accueil sont également réglées, sans pour autant en dépouiller les parents d'origine sauf exception.

L'intervenant fait toutefois remarquer que dans l'hypothèse où aucune décision judiciaire n'a été prise et en l'absence de convention entre parties, le délai d'un an proposé par les auteurs de la proposition lui semble particulièrement court.

Permettre aux accueillants familiaux de solliciter des mesures auprès du tribunal de la famille après seulement un an lui paraît quelque peu hâtif.

De spreker zal derhalve de amendementen nrs. 56 en 57 (DOC 54 0697/010) indienen, om, in hoofddorde, die termijn van één jaar weg te laten en, in bijkomende orde, die te vervangen door een termijn van drie jaar, wat in het belang van het kind aanvaardbaarder is. De spreker trekt bovendien zijn amendementen nrs. 21 tot 31 in.

Mevrouw Özlem Özen (PS) is verheugd dat de amendementen van de meerderheid tegemoetkomen aan bepaalde bezwaren vanwege de sector van de jeugdzorg, de verenigingen en de Raad van State.

Haar fractie is daar oprecht blij om, omdat het oorspronkelijke wetsvoorstel de pleegouders te veel rechten gaf en de oorspronkelijke ouders te weinig.

Een goede zaak in dit verband is dat wordt afgestapt van de in artikel 4 vervatte, nieuwe doch al te vage definities van het recht van materiële en van juridische bewaring, wat door de Raad van State ook werd bekritiseerd. De moeilijkheid van deze tekst ligt erin dat een juist evenwicht moet worden gevonden tussen de verschillende rechten van de betrokken partijen, waarbij voor ogen moet worden gehouden dat het belang van het kind moet primeren.

De spreekster betreurt echter dat deze meerderheid niet méér inzet op de aanpak van de economische en sociale kwetsbaarheid van de gezinnen, die soms aan de oorsprong kan liggen van een plaatsing. Zo zijn de wildgroei aan atypische en onzekere arbeidsplaatsen en de extreme versoepeling van de arbeid volgens haar factoren die zwaar wegen op het gezinsleven. Behalve over het statuut van de pleegouders moet ook worden nagedacht over de begeleiding die moet worden geboden aan de oorspronkelijke gezinnen en de pleegzorgers. Dergelijke, meer structurele maatregelen moeten ook worden genomen om de leefomgeving en de levensomstandigheden waarin het kind dient op te groeien, te bevorderen.

Hoe zit het overigens met de situatie van de pleegzorgers inzake het recht op specifiek verlof, zoals het ouderschapsverlof of het equivalent van het adoptieverlof op het ogenblik dat het kind in de familie terechtkomt? Dat zijn reële vragen waarop nog geen antwoord is gegeven.

Ook rijzen fiscale vragen betreffende de gelijkstelling van het pleegkind met een kind van de pleegzorger, met het oog op het openen van het recht op vermindering van de onroerende voorheffing.

De spreekster betreurt ook het gebrek aan overleg met de gemeenschappen. De Franse Gemeenschap

L'intervenant déposera en conséquence deux amendements n° 56 et 57 (DOC 54-0697/010) visant, à titre principal, à supprimer ce délai d'un an et, à titre subsidiaire, à le remplacer par un délai de 3 ans qui est plus acceptable dans l'intérêt de l'enfant. L'orateur retire par ailleurs ses amendements n°s 21 à 31.

Mme Özlem Özen (PS) se dit heureuse de constater que les amendements de la majorité répondent à un certain nombre de griefs qui avaient été formulés par le secteur de l'Aide à la jeunesse, par les associations et par le Conseil d'État.

Son groupe s'en réjouit sincèrement car il estimait que la proposition de loi initiale allait trop loin dans les pouvoirs octroyés aux parents d'accueils, laissant trop peu de place aux parents d'origine.

On saluera à cet égard également la sage décision de laisser tomber la création de nouvelles définitions trop floues de l'article 4 du droit de garde matériel et judiciaire, critiqué également par le Conseil d'État. Toute la difficulté de ce texte réside dans le maintien d'un juste équilibre entre les différents droits des parties en présence tout en gardant à l'esprit que c'est l'intérêt de l'enfant qui doit primer.

Cependant, l'intervenante regrette que cette majorité ne s'attaque pas davantage à la lutte contre la fragilisation économique et sociale des familles qui peuvent parfois être à l'origine d'un placement. À ce titre, l'explosion d'emplois atypiques et précaires ou la flexibilisation à outrance du travail sont des facteurs qui, selon elle, pèsent lourdement sur la vie des familles. Au-delà du statut des accueillants familiaux, il convient de réfléchir aussi aux questions entourant l'accompagnement à apporter aux familles d'origine et aux accueillants familiaux. Ce sont ce genre de mesures plus structurelles qui doivent également être mises en place pour favoriser le milieu et les conditions de vie dans lesquels l'enfant est amené à grandir.

Quid également de la situation des accueillants familiaux concernant le droit à des congés spécifiques, tels que le congé parental ou l'équivalent du congé d'adoption au moment de l'arrivée de l'enfant dans la famille? Ce sont des réelles demandes qui restent en suspens.

Des questions fiscales se posent également quant à l'assimilation de l'enfant accueilli à un enfant de l'accueillant pour ouvrir le droit à une réduction du précompte immobilier.

L'intervenante déplore également le manque de concertation avec les Communautés. La Communauté

werd noch betrokken, noch gehoord bij de totstandkoming van dit wetsvoorstel; dat is spijtig, aangezien de hervorming gevolgen heeft voor de gemeenschapsbevoegdheden. De Raad van State geeft overigens duidelijk aan dat, hoewel de federale overheid volledig bevoegd is om een burgerlijk statuut voor pleegouders uit te werken, evenwel “niet uit het oog [mag] worden verloren dat de wetgeving van de gemeenschappen aangepast zou moeten worden om het mogelijk te maken dat de instanties van de gemeenschappen in deze nieuwe procedure betrokken worden. In dat opzicht zou het, bij ontstentenis van een samenwerkingsakkoord, raadzaam zijn om tussen de federale overheid en de gemeenschappen een overleg te organiseren”.

De spreekster beklemtoont tevens dat een debat moet worden gevoerd op grond van alle elementen, met name over belangrijke procedurekwesties; in dat verband is een diepgaandere analyse vereist. Op grond van de verantwoordingen is het niet altijd mogelijk precies te vatten waarvoor die bepalingen staan. De spreekster verwijst in dat verband inzonderheid naar amendement nr. 52, dat beoogt alle geschillen inzake het ouderlijk gezag voor de jeugdrechtbank te brengen voor zover ze samenhangen met een jeugdbeschermingsmaatregel. De vraag rijst of de nieuwe draagwijdte van het bij amendement nr. 52 herstellende artikel 7 van de wet van 8 april 1965 betrekking heeft op alle geschillen inzake het ouderlijk gezag bij een beslissing over gelijkmatig verdeelde huisvesting. Betekent zulks dat alle geschillen inzake het ouderlijk gezag, zelfs als louter de ouders dan wel de ouders en de grootouders betrokken partij zijn, onder de bevoegdheid van de jeugdrechtbank zullen vallen omdat er een jeugdzorg- of jeugdbeschermingsdossier voorhanden is? Dergelijke kwesties zijn belangrijk genoeg om ze niet overhaast te beslechten.

Bovendien heeft de commissie nog niet alle betrokken actoren de tijd gegund om een advies uit te brengen over de nieuwe amendementen, noch om de op het laatste moment ingediende adviezen te analyseren.

Tot besluit vindt de spreekster dat te veel vragen onbeantwoord blijven om in deze vergadering over te gaan tot de stemming over deze tekst. In dat verband verwijst zij ook naar de in artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek vervatte burgerlijke aansprakelijkheid voor derden en naar de procedurekwesties. Deze aspecten zijn belangrijk genoeg om er dieper op in te gaan.

De heer Gautier Calomne (MR) wil een aantal aspecten verduidelijkt zien.

Kunnen de indieners van dit wetsvoorstel bevestigen dat niet alleen paren in aanmerking komen voor pleegzorg? In het wetsvoorstel wordt verwezen naar het

française n'a pu ni être associée ni être entendue sur la proposition de loi et on peut le regretter dès lors que cette réforme a un impact sur ses compétences. Comme le rappelle d'ailleurs très clairement le Conseil d'État, bien que le fédéral soit entièrement compétent pour créer un statut civil aux accueillants familiaux, “il ne faut pas toutefois perdre de vue que la législation communautaire devrait être adaptée afin de permettre l'intervention des instances communautaires dans cette nouvelle procédure [...] à défaut d'accord de coopération, une concertation entre l'autorité fédérale et les autorités communautaires s'indiquerait”.

L'intervenante insiste également sur la nécessité d'avoir un débat construit en possession de tous les éléments, notamment sur d'importantes questions de procédure où une analyse plus poussée doit être entreprise. Les justifications ne permettent parfois pas de comprendre exactement ce que recouvrent ces dispositions. L'intervenante pense plus particulièrement à l'amendement n° 52 qui va confier au tribunal de la jeunesse l'ensemble du contentieux de l'autorité parentale dès lors qu'il y a connexité avec une mesure de protection de la jeunesse. La nouvelle portée du nouvel article 7 de la loi de 1965, introduit par l'amendement 52, englobe-t-il tout le contentieux de l'autorité parentale lors d'une décision rotationnelle? Cela signifie-t-il que l'ensemble du contentieux relatif à l'autorité parentale, même celui qui ne concerne que les parents ou les parents et les grands-parents, sera du ressort du tribunal de la jeunesse dès lors qu'il y existera un dossier d'aide ou de protection de la jeunesse? Des questions qui méritent donc le temps pour y répondre.

En outre, la commission n'a pas encore laissé le temps à tous les acteurs concernés de remettre un avis sur les nouveaux amendements, ni d'analyser les avis tombés en dernière minute.

En conclusion, l'intervenante estime que trop de questions sont en suspens pour que l'on vote le texte aujourd'hui. Elle pense aussi à la responsabilité civile pour autrui de l'article 1384 du Code civil et aux questions de procédures. Ces points importants méritent que l'on s'y attarde.

M. Gautier Calomne (MR) entend éclaircir un certain nombre de points.

Les auteurs de la proposition de loi peuvent-ils confirmer que l'on ne limite pas l'accueil familial aux seuls couples? Le texte de la proposition de loi fait référence

begrip “pleegouders”. Volgens hem zijn eenoudergezinnen door deze algemene formulering niet uitgesloten van het toepassingsveld van de in uitzicht gestelde regeling. Enige verduidelijking is hier aan de orde.

Een tweede opmerking betreft de aansprakelijkheid van de pleegouders. Welke vorm van aansprakelijkheid kan eventueel van toepassing zijn? Dat is een complexe zaak die onder meer de gevallen omvat waarin de betrokkenen te weinig toezicht houden of tekortschieten op het vlak van de opvoeding.

Wat zijn de gevolgen op het vlak van de eventuele aansprakelijkheid van de pleegouders wanneer zij met de oorspronkelijke ouders overeenkomen dat zij bevoegd worden om beslissingen te nemen die belangrijk zijn voor het kind (gezondheid, schoolkeuze, vrijetijdsbesteding, levensbeschouwelijke en godsdienstige opvatting)?

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vindt het positief dat de indieners hun tijd hebben genomen om de tekst te verbeteren en rekening te houden met het advies van de Raad van State, maar betreurt wel dat de Commissie nu plots snel te werk moet gaan.

De spreker ontving nog een aantal bezorgdheden vanuit het werkveld, in het bijzonder van ATD Vierde Wereld, en vindt het belangrijk dat de commissie tracht daar een antwoord op te vinden omdat pleegzorg in veel gevallen samengaat met armoede.

Artikel 8 voorziet erin dat de pleegzorgers dagelijkse beslissingen voor het kind kunnen nemen.

Misschien zou het beter zijn om de formulering van de Raad van Europa te hernemen “de pleegzorgers oefenen het recht uit om de noodzakelijke beslissingen te nemen om te zorgen voor het kind in de dagelijkse of dringende aangelegenheden”. ATD Vierde Wereld meent dat alle dagelijkse beslissingen aan de pleegzorgers toevertrouwen de inmenging in deze familiale band verergert en het ultieme doel van de terugkeer van het kind naar zijn gezin benadeelt.

Wat de periode van 1 jaar betreft, denkt de spreker dat het moeilijk is om de ideale termijn te kiezen. Men moet ergens een lijn trekken en de rechter kan nog steeds appreciëren of die termijn in de voorliggende zaak te lang is of niet. Er is geen sprake van een automatisme, maar van een mogelijkheid om de rechter te laten oordelen.

aux “accueillants familiaux”. Il estime, pour sa part, qu’il s’agit d’une formulation générique n’excluant pas des familles monoparentales du champ d’application du dispositif. Ceci mérite d’être clarifié.

Une seconde observation concerne la responsabilité des accueillants familiaux. Quel type de responsabilité pourrait éventuellement s’appliquer? C’est une question complexe qui englobe notamment le défaut de surveillance ou le défaut d’éducation.

Lorsqu’une convention est conclue entre les accueillants familiaux et les parents d’origine, transférant ainsi les pouvoirs de prendre des décisions importantes pour l’enfant (santé, école, loisirs, orientation philosophique et religieuse), quelles en sont les conséquences en matière de responsabilité éventuelle des accueillants familiaux?

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) estime qu’il est positif que les auteurs aient pris leur temps pour corriger le texte et prendre en compte l’avis du Conseil d’État, mais déplore en revanche que la commission doive soudainement travailler dans la précipitation.

Les acteurs de terrain, en particulier ATD Quart Monde, ont encore fait part d’une série de préoccupations à l’intervenant qui estime qu’il importe que la commission tente d’y trouver une réponse parce que l’accueil familial et la pauvreté vont souvent de pair.

L’article 8 prévoit que les accueillants familiaux peuvent prendre des décisions quotidiennes pour l’enfant.

Il serait peut être préférable de reprendre la formulation du Conseil de l’Europe: “Les parents nourriciers devraient être présumés pouvoir exercer, au nom des représentants légaux de l’enfant, les responsabilités parentales qui leur sont nécessaires pour prendre soin de l’enfant dans les affaires quotidiennes ou les affaires urgentes”. ATD Quart-Monde considère que confier toutes les décisions quotidiennes aux accueillants familiaux aggrave l’immixtion dans ce lien familial et porte préjudice au but ultime que constitue le retour de l’enfant dans sa famille.

Concernant la période d’un an, l’intervenant pense qu’il est difficile de choisir le délai idéal. Il faut fixer une limite et le juge pourra encore apprécier si ce délai est trop long ou non en l’espèce. Il n’est pas question d’un automatisme, mais d’une possibilité de laisser le juge se prononcer.

Artikel 9 voorziet in de mogelijkheid om een overeenkomst te sluiten met het bevoegde orgaan.

Zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de federale instanties komt het aan de diverse bestuursniveaus toe om samen te werken opdat aan dit orgaan de rol wordt toevertrouwd om de band tussen de ouders en het geplaatst kind te onderhouden en te versterken, rekening houdend met de kwetsbaarheid van de meerderheid van de ouders. Vierde wereld is voorstander om in de mogelijkheid te voorzien voor ouders om door een vertrouwenspersoon te kunnen worden vergezeld voor dit orgaan. De spreker vindt het niet duidelijk of deze mogelijkheid nu wel of niet bestaat.

Artikel 10 voorziet erin dat de familierechtbank aan de pleegzorgers de juridische bevoegdheid om belangrijke beslissingen te nemen, kan delegeren.

ATD Vierde Wereld herinnert eraan dat men ouder is voor de rest van het leven en pleegzorger voor de maximale duur van 18 jaar. In geen geval mag deze delegatie leiden tot een soort verkapte adoptie. Het past dus om expliciet te verduidelijken dat de beslissingen nooit tegen artikel 20 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind en aanbeveling 87 van de Raad van Europa (20 maart 1987) mogen ingaan, die overigens als leidraad zullen fungeren om het begrip van het belang van het kind te hanteren.

De spreker denkt dat het goed zou zijn om te expliciteren dat men conform het Verdrag voor de Rechten van het Kind wenst te handelen.

Er werd ook een opmerking gemaakt op artikel 12, zijnde dat dit onrechtmatig is aangezien pleegzorgers reeds beroep kunnen doen op artikel 375bis van het Burgerlijk Wetboek.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) is er zich van bewust dat het best is dat een kind door zijn natuurlijke ouders wordt opgevoed. Jammer genoeg kan dit niet altijd en voorliggend wetsvoorstel tracht een wettelijk kader te creëren dat de nodige garanties biedt.

Het is duidelijk gebleken dat er veel onduidelijkheid bestaat tussen wat de precieze opdracht is en de grenzen van de bevoegdheid tussen de natuurlijk ouders en de pleegzorgers. Daarom was er in het initiële wetsvoorstel gekozen om de begrippen materiële en juridische bewaring te definiëren. Na het advies van de Raad van State is er gekozen om deze definities te schrappen en te functioneren naar analogie met de situatie van natuurlijke ouders die niet meer samen leven. Elke ouder kan bepaalde beslissingen alleen nemen (tijdstip van

L'article 9 prévoit la possibilité de conclure une convention avec l'organe compétent.

Sans préjudice des compétences des instances fédérales, il appartient aux divers niveaux de pouvoir de collaborer pour que soit confié à cet organe le rôle d'entretenir et de renforcer le lien entre les parents en l'enfant placé, en tenant compte de la vulnérabilité de la majorité des parents. ATD Quart Monde préconise de prévoir que les parents peuvent être accompagnés d'une personne de confiance devant cet organe. L'intervenant trouve que l'on ne sait pas exactement si cette possibilité existe effectivement ou non.

L'article 10 prévoit que le tribunal de la famille peut déléguer aux accueillants familiaux la compétence juridique de prendre des décisions importantes.

ATD Quart Monde rappelle que l'on est parent pour le reste de sa vie et accueillant familial pour une durée maximale de 18 ans. En aucun cas, cette délégation ne peut conduire à une sorte d'adoption déguisée. Il convient donc de préciser explicitement que les décisions ne peuvent jamais être contraires à l'article 20 de la Convention internationale relative aux droits de l'enfant et à la recommandation n° 87 du Conseil de l'Europe (20 mars 1987), qui serviront d'ailleurs de fil conducteur pour appliquer la notion de l'intérêt de l'enfant.

L'intervenant préconise d'expliciter que l'on souhaite agir conformément à Convention internationale relative aux droits de l'enfant.

Une observation a également été formulée concernant l'article 12, à savoir qu'il est injustifié dès lors que les accueillants familiaux peuvent déjà invoquer l'article 375bis du Code civil.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) est consciente qu'il est préférable qu'un enfant soit élevé par ses parents naturels. Malheureusement, ce n'est pas toujours possible et la proposition de loi à l'examen vise à créer un cadre légal qui offre les garanties nécessaires.

Il est apparu clairement qu'il existe une grande incertitude quant à la mission précise des accueillants familiaux et aux limites du partage de l'autorité parentale entre les parents naturels et ceux-ci. C'est la raison pour laquelle la proposition de loi initiale avait choisi de définir les notions de garde matérielle et de garde juridique. À la suite de l'avis du Conseil d'État, on a choisi de supprimer ces définitions et de fonctionner par analogie avec le cas de parents naturels qui ne vivent plus ensemble. Chaque parent peut prendre

het bad, bedtijd enz.) en een aantal belangrijke beslissingen moeten de ouders samen nemen. Die belangrijke beslissingen (opvoeding, opleiding, gezondheid, ontspanning, religie) blijven in het geval van pleegzorg bij de natuurlijke ouders.

De periode van een jaar is voor sommigen te kort, maar wanneer men kijkt over welke beslissingen het kan gaan (gezondheid, opleiding, ontspanning enz.), is het duidelijk dat dit beslissingen zijn die men ook niet te lang kan uitstellen. De periode van een jaar sluit aan bij de belangen van een kind. Beslissingen over schoolkeuze of orthodontie bijvoorbeeld kunnen maar beperkte tijd worden uitgesteld.

Bij artikel 9 gaat het over een overeenkomst tussen de natuurlijke ouders en de pleegzorgers met tussenkomst van het bevoegde orgaan, maar er wordt geen overeenkomst gesloten met het bevoegde orgaan.

De spreekster is tevreden over de tekst van het wetsvoorstel en haar fractie zal die dan ook steunen.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) is tevreden dat er eindelijk sprake zal zijn van een regeling voor de pleegzorgers. Er wordt al jaren over een regeling gesproken met de bezorgdheid om een regeling te vinden die rekening houdt met enerzijds de rechten en de verantwoordelijkheden van de ouders en anderzijds de verwachtingen van de pleegzorgers om toch zekerheid te hebben wat beslissingen betreft.

Een statuut zoals nu voorligt, biedt pleegzorgers meer zekerheid en kan de aantrekkelijkheid van deze zorgvorm enkel ten goede komen. Pleegzorg is echter zeker geen adoptie en de finaliteit ervan is totaal verschillend. Kinderen zijn zeer loyaal ten opzichte van hun ouders en blijven hen graag zien, wat er ook gebeurt. Dat is een belangrijk element voor de ingesteldheid van de pleegzorgers.

De bezorgdheden van de natuurlijke ouders moeten dus steeds in rekening worden genomen ook al slagen ze er niet in om hun taak als ouder te vervullen zoals de maatschappij dat van hen verwacht. De band met het kind blijft zeer belangrijk en die filosofie is ook aanwezig in de voorliggende tekst.

Er werd geluisterd naar de bezorgdheden van de vierde wereld beweging en dat is de reden dat er een amendement werd voorzien betreffende de regeling rond het bezoeksrecht die er moet zijn rekening houdend met de mogelijkheden en leefomstandigheden van de ouders.

certaines décisions seul (heure du bain, heure du coucher, etc.), tandis que certaines décisions importantes doivent être prises conjointement par les parents. Ces décisions importantes (éducation, formation, loisirs, religion) restent du ressort des parents naturels en cas de placement familial.

Pour certains, la période d'un an est trop courte, mais au vu de la nature des décisions qui peuvent être en jeu (santé, formation, loisirs, etc.), il s'agit clairement de décisions qui ne peuvent pas non plus être différées trop longtemps. La période d'un an tient compte des intérêts de l'enfant. Les décisions concernant le choix d'une école ou un traitement d'orthodontie, par exemple, ne peuvent être différées que durant une période limitée.

L'article 9 porte sur la convention conclue entre les parents naturels et les accueillants familiaux à l'intervention de l'organe compétent, mais aucune convention n'est conclue avec l'organe compétent.

L'intervenante se félicite du texte de la proposition de loi, que son groupe soutiendra dès lors.

Mme Sonja Becq (CD&V) se réjouit qu'une réglementation soit enfin instaurée pour les accueillants familiaux. Cela fait des années que l'on parle d'une réglementation, avec la volonté de tenir compte, d'une part, des droits et des responsabilités des parents et, d'autre part, des attentes des accueillants familiaux, qui souhaitent tout de même bénéficier d'une sécurité en matière de décisions.

Le statut à l'examen offre aux accueillants familiaux plus de sécurité et ne peut que favoriser l'attrait de cette forme d'accueil. L'accueil familial ne constitue toutefois pas une adoption et sa finalité est totalement différente. Les enfants sont extrêmement loyaux vis-à-vis de leurs parents et aimeraient continuer à les voir, quoi qu'il advienne. C'est un élément important pour l'état d'esprit des accueillants familiaux.

Il faut donc toujours prendre en compte les préoccupations des parents naturels, même s'ils ne parviennent pas à remplir leur tâche de parents, comme ils sont censés le faire. Le lien avec l'enfant reste très important et cette philosophie se retrouve également dans le texte à l'examen.

Les préoccupations du Mouvement Quart-Monde ont été entendues. C'est pourquoi un amendement a été prévu concernant la réglementation autour du droit de visite qui doit tenir compte des possibilités et des conditions de vie des parents.

Daar waar het kan, worden afspraken tussen pleegzorgers en ouders gestimuleerd en genoteerd onder de begeleiding van het bevoegd orgaan. Wanneer dit niet lukt, bestaat de mogelijkheid voor de rechtbank om uitspraak te doen in het belang van het kind.

Wat de termijn van een jaar betreft, is het natuurlijk moeilijk om voor alle kinderen vast te leggen wanneer ze in het pleeggezin geïntegreerd zijn. Het is echter zo dat de toetsing door de rechtbank voor de concrete maatregel een goede garantie biedt tegen misbruiken.

Wat de bezorgdheden in verband met verkapte adoptie betreft, herinnert de spreekster er ook aan dat de maatregelen die genomen worden tijdelijk zijn. Bij conventionele maatregelen wordt een termijn bepaald en indien het een maatregel van de rechtbank betreft, kan het statuut nooit langer bestaan dan dat de maatregel van de rechtbank uitwerking heeft. Bij maatregelen in het kader van de jeugdbescherming is jaarlijks een evaluatie voorzien.

Het wetsontwerp is geëvolueerd naar een evenwichtige tekst die de steun van de CD&V-fractie geniet.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) benadrukt dat er met deze tekst een lange weg werd afgelegd. Het dossier is opgestart in 2014 en er werden hoorzittingen gehouden en adviezen gevraagd. De Gemeenschappen werden eveneens geconsulteerd en een advies werd gevraagd aan de Raad van State. Er wordt nu op basis van al deze adviezen uitgebreid geamendeerd en de spreekster is ervan overtuigd dat er sprake is van een evenwichtige tekst. Het is belangrijk om dat evenwicht te bereiken tussen de pleegzorgers, de natuurlijke ouders en het kind. Het kind staat steeds voorop en alle beslissingen worden in het belang van het kind genomen.

Wat de termijn van een jaar betreft, wordt door de heer Brotcorne voorgesteld om die te schrappen of te verlengen naar 3 jaar. In het initiële voorstel was er sprake van een termijn van 6 maanden en dat werd opgetrokken tot een jaar. Die termijn van een jaar werd vastgesteld met het evenwicht tussen natuurlijke ouders, pleegzorgers en kind in het achterhoofd. Er is na dat jaar ook geen sprake van automatische overheveling van de bevoegdheden, want het is dan aan de rechter om op dat moment te oordelen wat in het belang van het kind wel of niet kan beslist worden.

Natuurlijk regelt dit wetsvoorstel niet alle problemen die pleegzorgers tegenkomen en er is voor gekozen om in dit wetsvoorstel geen bepalingen te voorzien betreffende de thematische verlopen.

Des accords entre les accueillants familiaux et les parents sont, quand c'est possible, encouragés et consignés sous la conduite de l'organe compétent. En cas d'échec, le tribunal a la possibilité de statuer dans l'intérêt de l'enfant.

En ce qui concerne le délai d'un an, il est bien entendu difficile de déterminer pour tous les enfants quand ils sont intégrés dans une famille d'accueil. Toutefois, le contrôle exercé par le tribunal concernant les mesures concrètes offre une bonne garantie contre les abus.

En ce qui concerne les préoccupations liées à l'adoption déguisée, l'intervenante rappelle également que les mesures prises ne sont que temporaires. Un délai est fixé en cas de mesures conventionnelles et s'il s'agit d'une mesure prise par le tribunal, le statut ne peut jamais se prolonger au-delà des effets de la mesure prise par le tribunal. Lorsqu'il s'agit de mesures prises dans le cadre de la protection de la jeunesse, une évaluation annuelle est prévue.

Le projet de loi à l'examen a évolué pour devenir un texte équilibré qui jouit du soutien du groupe CD&V.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) souligne qu'un long chemin a été parcouru avec le texte à l'examen. Le dossier a en effet démarré en 2014, des auditions ont été organisées et des avis demandés. Les Communautés ont également été consultées et un avis a été demandé au Conseil d'État. Le texte a été largement amendé sur la base de ces avis et l'intervenante est convaincue qu'il s'agit d'un texte équilibré. Il est important de trouver cet équilibre entre les accueillants familiaux, les parents naturels et l'enfant. Les intérêts de l'enfant priment toujours et toutes les décisions sont prises dans son intérêt.

En ce qui concerne le délai d'un an, M. Brotcorne propose de le supprimer ou de le porter à trois ans. La proposition initiale prévoyait un délai de 6 mois et celui-ci a été porté à un an. Ce délai d'un an a été fixé dans l'idée d'assurer un équilibre entre les parents naturels, les accueillants familiaux et l'enfant. Au terme de ce délai, il n'est pas non plus question de transférer automatiquement les compétences, car il appartient alors au juge d'apprécier quelles sont les décisions pouvant être prises dans l'intérêt de l'enfant.

Il est évident que la proposition de loi à l'examen ne résout pas tous les problèmes rencontrés par les accueillants familiaux et les auteurs de la proposition ont choisi de ne pas prévoir, dans la proposition de loi, de dispositions relatives aux congés thématiques.

Andere wetsvoorstellen werden ingediend om de situatie van pleegzorgers op andere vlakken te verbeteren.

Er werd gevraagd of pleegzorgers altijd in koppel moeten zijn en dat is niet het geval, ook éénoudergezinnen kunnen zich voor pleegzorg opgeven.

Dit wetsvoorstel wijzigt niets aan de huidige aansprakelijkheidsregels.

Het recht op het persoonlijk contact zoals voorzien in de tekst betreft een explicitering van de wet en er moet steeds een affectieve band worden aangetoond. De rechter oordeelt over deze band wanneer het verzoek van de pleegzorgers aan de rechtbank wordt gericht.

De heer Christian Brotcorne (cdH) komt terug op de (in het wetsvoorstel aangegeven) termijn van één jaar. Na afloop van die termijn is het de pleegouders toegestaan de afwezigheid van de oorspronkelijke ouders te compenseren en kunnen zij talrijke bevoegdheden ten opzichte van het kind verwerven.

Het toepassingsveld van de voorgestelde bepaling geldt zowel voor de vrijwillige als voor de gedwongen plaatsing.

Bij een vrijwillige plaatsing kan het pleeggezin zich al in de huidige stand van zaken tot de jeugdrechtbank wenden om hun rechten over het kind te doen bepalen.

Bij een gedwongen plaatsing staat ons huidig juridisch instrumentarium eveneens toe dat de pleegouders de afwezigheid van de oorspronkelijke ouders compenseren (bijvoorbeeld in de gevallen waarin de ouders uit hun ouderlijk gezag zijn ontzet). De dwingender regeling heeft het voordeel dat een directe confrontatie tussen de pleegouders en de oorspronkelijke ouders wordt voorkomen.

Bovendien bepaalt het wetsvoorstel dat de pleegouders zich in de ergste gevallen altijd tot een rechtscollège zullen kunnen wenden.

Daaruit volgt dat graduele oplossingen al in onze wetgeving zijn vervat, dan wel bij dit wetsvoorstel worden aangereikt.

De spreker ziet dan ook niet in welke meerwaarde deze bepaling biedt.

D'autres propositions de loi ont été déposées pour améliorer la situation des accueillants familiaux sur d'autres plans.

À la question de savoir si les accueillants familiaux doivent toujours être en couple, il a été répondu que ce n'est pas le cas: les familles monoparentales peuvent également se proposer comme accueillant familial.

La proposition de loi à l'examen ne modifie en rien les règles actuelles sur la responsabilité.

Le droit aux relations personnelles, tel que prévu dans le texte, explicite la loi et le lien affectif doit toujours être démontré. Le juge statue sur ce lien lorsque les accueillants familiaux adressent une demande au tribunal.

M. Christian Brotcorne (cdH) revient sur le délai d'un an, tel que prévu dans la proposition de loi. À l'issue de ce délai, il est permis aux accueillants familiaux de pallier l'absence de la famille d'origine et d'obtenir de nombreuses compétences par rapport à l'enfant.

Le champ d'application de la disposition proposée vaut tant pour le placement volontaire qu'involontaire.

Dans l'hypothèse d'un placement volontaire, la famille d'accueil peut déjà aujourd'hui s'adresser au tribunal de la jeunesse pour déterminer l'étendue de ses droits sur l'enfant.

Dans le cas où le placement n'est pas volontaire, notre arsenal juridique actuel permet également de pallier l'absence des parents d'origine. On pense à la déchéance parentale, par exemple. Le système plus coercitif a l'avantage d'éviter une confrontation directe entre les parents accueillants et la famille d'origine.

De plus, la proposition de loi prévoit que, dans les cas les plus graves, les accueillants familiaux auront toujours la possibilité de s'adresser à une juridiction.

En conséquence, des solutions graduelles sont soit déjà mises en place dans nos lois, soit proposées dans le texte dont débat.

L'intervenant ne comprend dès lors pas la plus-value de cette disposition.

Volgens hem mag men niet vergeten wat dit wetsvoorstel bovenal beoogt, met name te bewerkstelligen dat het kind naar zijn oorspronkelijke ouders kan terugkeren. Hij vreest dat deze bepaling dit zelfs zal belemmeren.

Met betrekking tot het vermoeden van aansprakelijkheid op grond van artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek vraagt de spreker zich af of dat artikel moet worden geïnterpreteerd als zijnde van toepassing op de pleegouders dan wel op de oorspronkelijke ouders, ondanks het feit dat deze laatsten niet langer de materiële noch de juridische bewaring van het kind hebben.

Het is belangrijk dat dit aspect wordt uitgeklaard.

De vertegenwoordiger van de minister van Justitie legt uit dat er wel degelijk overleg werd gepleegd met de Gemeenschappen.

Er is geen sprake meer van overdracht van ouderlijk gezag, maar van delegatie.

De maatregel eindigt in ieder geval met de duur van de plaatsing.

De vraag welke rechtbank bevoegd is in geval van conflict was een moeilijk vraagstuk. De vraag werd voorgelegd aan de werkgroep familierechtbanken waarin vertegenwoordigers van de zetel, de griffiers, de ordes en de kinderrechtencommissarissen betrokken zijn. Voorliggende bepalingen zijn het resultaat van de consensus die deze werkgroep heeft gevonden na lang beraad.

De finaliteit van de maatregel van pleegzorg is uiteraard dat het kind kan terugkeren naar zijn oorspronkelijke familie. Het probleem is echter dat in het verleden de Raad van State al oordeelde (in haar advies 44873) dat het niet staat aan de federale wetgever om de finaliteit van een plaatsingsmaatregel uitdrukkelijk in een federale wet in te schrijven, maar dat dat opgenomen moet worden in de gemeenschapswetgeving.

In artikel 1384, tweede lid BW wordt bepaald dat de vader en de moeder kwalitatief aansprakelijk worden gesteld voor onrechtmatige daden gepleegd door hun minderjarig kind. De gronden van kwalitatieve aansprakelijkheid zijn van restrictieve interpretatie. Wanneer men de rechtspraak erop naslaat, merkt men dat die bepaling letterlijk wordt geïnterpreteerd en enkel de ouders kwalitatief aansprakelijk worden gesteld. Die bepaling is niet van toepassing op pleegzorgers, op voogden, op pleegvoogden en ook niet op de personen die feitelijk de bewaring hebben van een kind.

Selon lui, il ne faut pas perdre de vue l'objectif principal de la proposition de loi, à savoir le retour de l'enfant dans sa famille d'origine. Il craint même que cette disposition soit contreproductive.

Concernant la présomption de responsabilité fondée sur l'article 1384 du Code civil, faut-il l'interpréter comme s'appliquant aux accueillants familiaux ou aux parents d'origine, bien que ces derniers n'aient plus la garde matérielle et juridique de l'enfant?

Il est essentiel de clarifier ce point.

Le représentant du ministre de la Justice explique qu'une concertation a effectivement été menée avec les Communautés.

Il n'est plus question de transfert de l'autorité parentale, mais de délégation.

Dans tous les cas, la mesure prend fin à l'issue de la période de placement.

La question de savoir quel est le tribunal compétent en cas de conflit est complexe. Elle a été soumise au groupe de travail "tribunaux de la famille" auquel sont associés des représentants du siège, des greffiers, des ordres et des commissaires aux droits de l'enfant. Les dispositions à l'examen sont le résultat du consensus élaboré par ce groupe de travail à l'issue de longues délibérations.

La finalité de la mesure de placement familial est bien sûr de permettre à l'enfant de retourner dans sa famille d'origine. Mais le problème est que le Conseil d'État a déjà estimé par le passé (avis n° 44873) qu'il n'appartenait pas au législateur fédéral d'inscrire explicitement, dans une loi fédérale, la finalité d'une mesure de placement, mais que celle-ci devait être insérée dans la réglementation communautaire.

L'article 1384, alinéa 2, du Code civil, prévoit que le père et la mère sont qualitativement responsables du dommage causé par leurs enfants mineurs. Les fondements de responsabilité qualitative sont d'interprétation restrictive. Si l'on consulte la jurisprudence, on observe que cette disposition est interprétée littéralement et que seuls les parents sont tenus qualitativement responsables. Cette disposition n'est pas applicable aux accueillants familiaux, aux tuteurs, aux tuteurs officieux ni aux personnes qui ont la garde factuelle d'un enfant.

Zulks belet niet dat zo het noodzakelijk zou blijken, de ouders hun kwalitatieve aansprakelijkheid op een eenvoudige manier kunnen weerleggen als het kind op het ogenblik dat het onder toezicht stond van een pleegzorger een onrechtmatige daad zou plegen. De twee componenten (voldoende toezicht en een goede opvoeding) blijven van kracht.

Het is niet omdat pleegzorgers niet kwalitatief aansprakelijk worden geacht dat er geen enkel aansprakelijkheid op hen kan rusten. Er bestaan nog vele andere gronden van aansprakelijkheid, zoals de foutaansprakelijkheid indien zou blijken dat een pleegzorger effectief een fout heeft begaan in het toezicht of de opvoeding van het pleegkind. Als die fout bewezen wordt en er is schade en een causaal verband dan kan er beroep gedaan worden op artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek.

De heer Christian Brotcorne (cdH) stelt vast, wat de toepassing van artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek betreft, dat de oorspronkelijke ouders niet langer de evolutie en de opvoeding van hun kind mogen in handen hebben. De pleegzorgers worden in de mogelijkheid gesteld alle beslissingen uit het dagelijkse leven van het kind te nemen. In sommige gevallen oefenen de pleegzorgers zelfs het ouderlijk gezag uit.

Hoe kan men in dergelijke omstandigheden rechtvaardigen dat het vermoeden van artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek nog steeds op de oorspronkelijke ouders wordt toegepast?

Alle adviezen die de commissie heeft ontvangen, hebben de duidelijke band tussen de plaatsing van een kind en bestaansonzekerheid aangetoond.

Het voorgestelde stelsel voorziet in een betere begeleiding van het kind, door het aan andere mensen dan zijn oorspronkelijke ouders toe te vertrouwen. Tegelijkertijd echter blijven de oorspronkelijke ouders burgerlijk aansprakelijk bij problemen, met alle financiële gevolgen die daar soms uit kunnen voortvloeien.

De spreker vindt dit tegenstrijdig en weinig geloofwaardig.

Mevrouw Özlem Özen (PS) stemt in met die laatste analyse. Het wetsvoorstel voorziet in een steeds grotere transfer van de juridische bevoegdheden naar de pleegzorgers. Wat de toepassing van artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek betreft, wordt die logica *a contrario* niet gevolgd.

Il reste que, le cas échéant, les parents pourraient assez simplement réfuter leur responsabilité qualitative au cas où l'enfant commettrait un dommage au moment où il se trouve sous la surveillance d'un accueillant familial. Les deux composantes (surveillance suffisante et bonne éducation) restent d'application.

Ce n'est pas parce que les accueillants familiaux ne sont pas considérés qualitativement responsables qu'aucune responsabilité ne leur incombe. Il reste bien d'autres fondements de responsabilité, comme par exemple la responsabilité pour faute, s'il apparaît qu'un accueillant familial a effectivement commis une faute dans la surveillance ou l'éducation de l'enfant placé. Si cette faute est prouvée, s'il y a un dommage et qu'un lien de causalité est établi, l'article 1382 du Code civil peut être invoqué.

M. Christian Brotcorne (cdH) constate, en ce qui concerne l'application de l'article 1384 du Code civil, qu'on retire aux parents d'origine la maîtrise sur l'évolution et l'éducation de leur enfant. On permet aux accueillants de prendre toutes les décisions de la vie courante de l'enfant. Dans certains cas, les accueillants familiaux ont même l'autorité parentale.

Dans ces conditions, comment justifier que les parents d'origine continuent à tomber sous l'application de la présomption de l'article 1384 du Code civil?

Les différents avis transmis à la commission ont tous mis en lumière le lien évident entre le placement d'un enfant et la grande précarité.

Le système proposé prévoit de mieux encadrer l'enfant en le confiant à des personnes autres que ses parents d'origine. Mais dans le même temps, il prévoit qu'en cas de problème, la responsabilité civile des parents d'origine reste applicable, avec toutes les conséquences financières que cela peut parfois engendrer.

Cela lui semble contradictoire et peu crédible.

Mme Ozlem Özen (PS) partage cette dernière analyse. La proposition de loi prévoit un transfert des pouvoirs juridiques de plus en plus important vers les accueillants familiaux. Mais, *a contrario*, la question de l'application de l'article 1384 du Code civil ne suit pas le même fil conducteur.

Dit zorgt voor rechtsonzekerheid en bovendien vindt de spreekster de verwijzing naar artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek ietwat summier.

De vertegenwoordiger van de minister van Justitie begrijpt de opmerkingen maar denkt dat deze kwestie een ruimer debat verdient. Wanneer de ouders in de onmogelijkheid verkeren om het ouderlijk gezag uit te oefenen, oefent een voogd het voogdijgezag uit in de plaats van de ouders maar blijven de ouders kwalitatief aansprakelijk. Hetzelfde geldt bij een pleegvoogdijovereenkomst waarbij een pleegvoogd de materiële bewaring krijgt over een kind. De pleegvoogd zal overeenkomstig artikel 1384 tweede lid geen kwalitatieve aansprakelijkheid dragen, maar de ouders blijven kwalitatief aansprakelijk. De regeling van de aansprakelijkheid overstijgt voorliggend wetsvoorstel.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) denkt dat dit in de praktijk niet zo problematisch zal zijn. Een natuurlijke ouder kan moeilijk een gebrek aan toezicht worden verweten als het kind onder toezicht van een pleegzorger staat en wat de opvoeding betreft, moet er een oorzakelijk verband worden aangetoond. Indien een kind onder toezicht van een pleegzorger een hamer neemt en op de auto van de buren slaat, kan men moeilijk de natuurlijke ouders daarvoor aansprakelijk stellen. De natuurlijke ouders konden het toezicht niet uitoefenen en een causaal verband met de problematische opvoedingssituatie zal moeilijk aan te tonen zijn. Het zal aan de rechter zijn om deze analyse te maken.

Daarnaast is het wel zo dat men een verantwoordelijkheid neemt wanneer men een kind op de wereld zet of verwekt en die verantwoordelijkheden worden geregeld door het Burgerlijk Wetboek en blijven van kracht ook wanneer ouders niet in staat zijn om zelf zorg te dragen voor hun kinderen.

De heer Christian Brotcorne (cdH) stipt aan dat er wel degelijk een vermoeden van aansprakelijkheid op de oorspronkelijke ouders weegt. Natuurlijk kan dat vermoeden worden omgekeerd, maar de ouders zullen als eersten in het vizier komen bij de bepaling van de aansprakelijkheden. Ze zullen zich moeten verdedigen, terwijl ze zich vaak al in een precaire situatie bevinden.

De spreker deelt de idee dat die problematiek veel verder gaat dan het geval van de pleeggezinnen en een grondiger debat verdient.

Maar het blijft belangrijk die kwestie te regelen in het kader van de debatten die de commissie vandaag voert.

Ceci crée une insécurité juridique et se contenter de renvoyer vers l'article 1382 du Code civil lui paraît un peu sommaire.

Le représentant du ministre de la Justice comprend les remarques, mais il considère que cette question mérite un débat plus large. Lorsque les parents sont dans l'impossibilité d'exercer l'autorité parentale, c'est un tuteur qui exerce l'autorité de tutelle au lieu des parents mais ceux-ci restent qualitativement responsables. Il en va de même dans le cadre d'une convention de tutelle officielle, par laquelle un tuteur officiel reçoit le droit de garde matérielle d'un enfant. Le tuteur officiel n'assumera pas la responsabilité qualitative, conformément à l'article 1384, alinéa 2, les parents resteront qualitativement responsables. Le régime de la responsabilité dépasse le cadre de la proposition de loi à l'examen.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) pense que cet élément ne posera pas tellement problème dans la pratique. On pourra difficilement reprocher un manque de surveillance à un parent naturel de l'enfant si ce dernier est sous la surveillance d'un accueillant familial. Et pour ce qui est de l'éducation, un lien causal doit être démontré. Si un enfant placé sous la surveillance d'un accueillant familial donne des coups de marteau sur la voiture des voisins, on pourra difficilement rendre les parents naturels responsables de cette situation, dès lors qu'ils ne pouvaient surveiller leur enfant et qu'il sera difficile d'établir un lien de cause à effet avec la situation éducative problématique. Il incombera au juge de procéder à cette analyse.

Par ailleurs, le fait de mettre un enfant au monde entraîne certaines responsabilités. Ces responsabilités sont régies par le Code civil et restent valables même lorsque les parents ne sont pas en mesure de s'occuper eux-mêmes de leurs enfants.

M. Christian Brotcorne (cdH) remarque qu'il y a donc bien une présomption de responsabilité qui pèse sur les parents d'origine. Elle peut certes être renversée mais c'est vers eux que l'on se tournera dans un premier temps pour établir les responsabilités. Ils devront se défendre alors qu'ils sont bien souvent dans une situation précaire.

Il partage l'idée selon laquelle cette problématique dépasse très largement le cas des familles d'accueil et mériterait un débat plus approfondi.

Il n'en demeure pas moins que dans l'examen qui occupe la commission, il est important de régler cette question.

Zou het niet mogelijk zijn om dit vermoeden van aansprakelijkheid voor de duur van de conventionele of gerechtelijke plaatsing bij de pleegzorgers te leggen?

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) meent dat de oplossing op de aansprakelijkheidsvraag niet gezocht moet worden binnen dit statuut, maar dat een ruimer debat zal moeten plaatsvinden.

De vertegenwoordiger van de minister legt uit dat er momenteel gewerkt wordt aan een hervorming van het Burgerlijk Wetboek en onder andere aan de aansprakelijkheid. Misschien is het nuttig om in dat kader het debat te openen.

De heer Christian Brotcorne (cdH) stelt vast dat de commissie dus niet méér zal doen dan herhalen dat er een vermoeden van aansprakelijkheid bestaat in hoofde van de oorspronkelijke ouders, maar dat dit vermoeden kan worden omgekeerd. Hij vindt het jammer dat ter zake niet resoluter knopen worden doorgehakt. Nu hangt er een zwaard van Damocles boven het hoofd van zowel de pleegzorgers als de oorspronkelijke ouders.

Mevrouw Özlem Özen (PS) begrijpt dat de vertegenwoordiger van de minister een hervorming aankondigt van het Burgerlijk Wetboek en van de bepalingen inzake burgerlijke aansprakelijkheid, om een eind te maken aan die rechtsonzekerheid. Maar dat betekent dat de chronologie van de wetteksten op dit welbepaalde punt niet zal overeenstemmen. De commissie heeft twee mogelijkheden: ofwel wordt de kwestie van de aansprakelijkheid volledig in het vandaag besproken wetsvoorstel geïntegreerd, ofwel wordt het wetsvoorstel uitgesteld tot het Burgerlijk Wetboek is herschreven.

De spreekster vindt persoonlijk dat de kwestie te belangrijk is om te worden uitgesteld.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) meent dat het beter is om met voorliggende tekst verder te werken zodat het statuut voor de pleegzorgers realiteit wordt en bij de hervorming van het burgerlijk wetboek te bespreken hoe het aansprakelijkheidsrecht kan worden aangepast rekening houdend met de opmerkingen die in het kader van dit wetsvoorstel werden geformuleerd.

Ne serait-il pas envisageable de transférer cette présomption de responsabilité dans le chef des accueillants familiaux pour la durée du placement conventionnel ou judiciaire?

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) estime qu'il ne faut pas chercher la solution au problème de la responsabilité dans le cadre du statut de l'accueillant familial et qu'il faudra ouvrir un débat plus large sur cette question.

Le représentant du ministre explique qu'une réforme du Code civil, couvrant notamment les dispositions en matière de responsabilité, est à l'étude en ce moment. Peut-être serait-il utile d'ouvrir le débat dans ce cadre-là.

M. Christian Brotcorne (cdH) constate que la commission se contentera donc de rappeler qu'il existe une présomption de responsabilité dans le chef des parents d'origine mais qu'elle pourra être renversée. Il regrette que l'on ne tranche pas davantage la question. Ce faisant, tant les accueillants familiaux que les parents d'origine auront une épée de Damoclès sur la tête.

Mme Ozlem Özen (PS) entend bien le représentant du ministre qui évoque une refonte du Code civil et des dispositions en matière de responsabilité civile afin de mettre un terme à cette insécurité juridique. Mais cela signifie que sur ce point précis, la chronologie des textes de loi ne sera pas concordante. Deux options s'ouvrent à la commission: soit la question de la responsabilité est entièrement intégrée dans la proposition de loi débattue aujourd'hui, soit la proposition de loi est postposée en attendant la refonte du Code civil.

Pour sa part, elle estime qu'une question aussi importante ne peut être remise à plus tard.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) estime qu'il est préférable de poursuivre le travail sur le texte à l'examen, de sorte que le statut des accueillants familiaux devienne une réalité, et d'examiner ensuite, lors de la refonte du Code civil, comment l'on pourrait adapter le droit de la responsabilité en tenant compte des observations formulées dans le cadre de la proposition de loi à l'examen.

II. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Opschrift

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 32 (DOC 54 697/009) in, dat ertoe strekt het opschrift te wijzigen zodat de term “pleegzorgers” overal in de tekst consequent wordt gebruikt.

De heer Christian Brotcorne (cdH) schaart zich achter die wijziging.

Amendement nr. 32 wordt eenparig aangenomen.

HOOFDSTUK 1

Art. 1

Dit artikel bepaalt de grondwettelijke bevoegdheidsgrondslag.

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Het wordt eenparig aangenomen.

HOOFDSTUK 2

Art. 2

Dit artikel strekt ertoe in boek I van het Burgerlijk Wetboek het opschrift van titel IX, vervangen bij de wet van 31 maart 1987, te vervangen door wat volgt: “TITEL IX. Ouderlijk gezag en pleegzorg”.

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Het wordt eenparig aangenomen.

Art. 3

Dit artikel strekt ertoe in boek I, titel IX, van het Burgerlijk Wetboek een hoofdstuk 1 in te voegen, met als opschrift: “Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen”.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 33 (DOC 54 697/009) in, dat ertoe strekt dit artikel te schrappen. In eerste instantie werd er geopteed voor de invoering van definities voor het “recht van materiële bewaring” en het “recht van juridische bewaring”. De Raad van State suggereerde om deze definities te schrappen en er worden in dat verband

II. — DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Intitulé

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts présentent l’amendement n° 32 (DOC 54 697/009), qui vise à modifier l’intitulé, de sorte que l’appellation “accueillants familiaux” soit utilisée de manière cohérente dans tout le texte.

M. Christian Brotcorne (cdH) approuve ce changement.

L’amendement n° 32 est adopté à l’unanimité.

CHAPITRE 1ER

Art. 1er

Cet article précise le fondement constitutionnel en matière de compétence.

Cet article ne donne lieu à aucune observation.

Il est adopté à l’unanimité.

CHAPITRE 2

Art. 2

Cet article tend à remplacer, dans le livre I du Code civil, l’intitulé du titre IX, remplacé par la loi du 31 mars 1987, par ce qui suit: “TITRE IX. De l’autorité parentale et de l’accueil familial”.

Cet article ne donne lieu à aucune observation.

Il est adopté à l’unanimité.

Art. 3

Cet article tend à insérer, dans le livre I, titre IX, du Code civil, un chapitre 1er intitulé: “Chapitre 1er. Dispositions générales”.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts présentent l’amendement n° 33 (DOC 54 697/009), qui tend à supprimer cet article. Il avait d’abord été décidé de prévoir des définitions du “droit de garde matérielle” et du “droit de garde juridique”. Le Conseil d’État a suggéré de supprimer ces définitions et plusieurs amendements ont été présentés à cette fin. Étant donné que

een aantal amendementen ingediend. Aangezien de definities geschrapt worden, is het niet meer nodig om een nieuw hoofdstuk in te voegen. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 697/009).

Amendement nr. 33 wordt eenparig aangenomen.

Art. 4

Dit artikel beoogt de invoeging van een artikel 370/1, teneinde de begrippen “recht van bewaring”, “recht van materiële bewaring” en “recht van juridische bewaring” te definiëren.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 34 (DOC 54 697/009) in, dat ertoe strekt dit artikel te schrappen. In eerste instantie werd er geopteerd voor de invoering van definities voor het “recht van materiële bewaring” en het “recht van juridische bewaring”. De Raad van State suggereerde om deze definities te schrappen en er worden in dat verband een aantal amendementen ingediend. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 697/009).

Amendement nr. 34 wordt eenparig aangenomen.

Art. 5

Dit artikel beoogt de invoeging van een hoofdstuk II, dat de artikelen 371 tot 387ter bevat, in titel IX, gewijzigd bij artikel 2.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 35 (DOC 54 697/009) in, dat ertoe strekt een technische wijziging aan te brengen om rekening te houden met de schrapping van Hoofdstuk I.

Amendement nr. 35 en het aldus geamendeerde artikel 5 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 5/1 (nieuw)

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 36 (DOC 54 697/009) in, dat ertoe strekt een nieuw artikel 5/1 in te voegen dat het gevolg regelt van een beslissing van de jeugdrechtbank die voorrang heeft op de beslissing van de familierechtbank. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 697/009).

ces définitions sont supprimées, il n'est plus nécessaire d'insérer un nouveau chapitre. Pour le surplus, l'auteure de l'amendement renvoie à sa justification écrite (DOC 54 697/009).

L'amendement n° 33 est adopté à l'unanimité.

Art. 4

Cet article tend à insérer un article 370/1 afin de définir les concepts de “droit de garde”, de “droit de garde matérielle” et de “droit de garde juridique”.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 34 (DOC 54 697/009), qui tend à supprimer cet article. Il avait d'abord été décidé de prévoir des définitions du “droit de garde matérielle” et du “droit de garde juridique”. Le Conseil d'État a suggéré de supprimer ces définitions et plusieurs amendements ont été présentés à cette fin. Étant donné que ces définitions sont supprimées, il n'est plus nécessaire d'insérer un nouveau chapitre. Pour le surplus, l'auteure de l'amendement renvoie à sa justification écrite (DOC 54 697/009).

L'amendement n° 34 est adopté à l'unanimité.

Art. 5

Cet article tend à insérer dans le titre IX, modifié par l'article 2, un chapitre II, comprenant les articles 371 à 387ter.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 35 (DOC 54 697/009), qui vise à apporter une modification d'ordre technique afin de tenir compte de l'abrogation du chapitre 1er.

L'amendement n° 35 et l'article 5 ainsi modifié sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 5/1 (nouveau)

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 36 (DOC 54 697/009), qui vise à insérer un nouvel article 5/1, qui règle la conséquence d'une décision du tribunal de la jeunesse, sachant que cette décision prime celle du tribunal de la famille. Pour le surplus, l'auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 697/009).

De heer Christian Brotcorne (cdH) vraagt zich af of zulks impliceert dat de jeugdrechter bij zijn optreden het protectioneel recht toepast.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. legt uit dat in het geval de jeugdrechter gevat is in het kader van een jeugdbeschermingsmaatregel die maatregel voorrang zal hebben op een maatregel die eventueel op de familierechtbank werd genomen.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient subamendement nr. 60 (DOC 54 697/010) in, dat ertoe strekt de Nederlandse en Franse tekst van het nieuwe artikel 5/1 op elkaar af te stemmen.

De amendementen nrs. 36 en 60 worden achtereenvolgens aangenomen met 12 stemmen en 1 onthouding.

Art. 6

Dit artikel beoogt de invoeging van een hoofdstuk III in titel IX, gewijzigd bij artikel 2.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 37 (DOC 54 697/009) in, dat ertoe strekt een technische wijziging aan te brengen om rekening te houden met de schrapping van Hoofdstuk I.

Amendement nr. 37 en het aldus geamendeerde artikel 6 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 7

Dit artikel strekt tot invoeging van een artikel 387 quater in hoofdstuk III.

Er worden geen opmerkingen over gemaakt.

Artikel 7 wordt eenparig aangenomen.

Art. 8

Dit artikel strekt tot invoeging van een artikel 387 quinquies. Het voorziet erin dat gedurende de periode van plaatsing, de pleegzorgers het recht van materiële bewaring van het kind uitoefenen. In geval van dringende noodzakelijkheid oefenen de pleegzorgers ook het recht van juridische bewaring uit.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 38 (DOC 54 697/009) in, dat ertoe strekt dit artikel aan te passen, gelet op de schrapping van

M. Christian Brotcorne (cdH) se demande si cela implique que le juge de la jeunesse applique le droit protectionnel lorsqu'il intervient.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts expliquent que dans le cas où le juge de la jeunesse est saisi dans le cadre d'une mesure de protection de la jeunesse, cette mesure aura la priorité sur une mesure qui aurait éventuellement été prise par le tribunal de la famille.

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent le sous-amendement n° 60 (DOC 54 697/010), qui vise à établir une concordance entre les versions française et néerlandaise du nouvel article 5/1.

Les amendements n°s 36 et 60 sont successivement adoptés par 12 voix et une abstention.

Art. 6

Cet article vise à insérer un chapitre III dans le titre IX, modifié par l'article 2.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 37 (DOC 54 697/009) tendant à apporter une modification technique afin de tenir compte de la suppression du chapitre Ier.

L'amendement n° 37 et l'article 6, ainsi modifié, sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 7

Cet article vise à insérer un article 387quater dans le chapitre III.

Il ne donne lieu à aucune observation.

L'article 7 est adopté à l'unanimité.

Art. 8

Cet article tend à insérer un article 387quinquies qui prévoit que, durant la période de placement, les accueillants familiaux exercent le droit de garde matérielle de l'enfant. En cas d'urgence, les accueillants familiaux exercent également le droit de garde juridique.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 38 (DOC 54 697/009) tendant à adapter cet article compte tenu de la suppression

de definities van het “recht op materiële bewaring” en het “recht op juridische bewaring”. De bevoegdheden van zowel de pleegzorgers als de ouders worden hierin omschreven. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 697/009).

Mevrouw Özlem Özen (PS) dient amendement nr. 61 (DOC 54 0697/010) in, dat ertoe strekt in het nieuwe artikel het woord “plichten” uitdrukkelijk te vermelden. De spreekster verwijst naar haar schriftelijke verantwoording.

Mevrouw Özlem Özen (PS) dient subamendement nr. 62 (DOC 54 0697/010) in, dat ertoe strekt de woorden “in uitzonderlijke omstandigheden” toe te voegen, alsook een nieuw lid, luidende: “De dringende noodzakelijkheid kan alleen worden ingeroepen wanneer alle schikkingen om het akkoord van de ouders aangaande de te nemen beslissing te verkrijgen, zijn getroffen voordat de dringende noodzakelijkheid wordt ingeroepen.” De spreekster verwijst naar haar schriftelijke verantwoording.

De heer Christian Brotcorne (cdH) verklaart dat ATD Vierde Wereld zijn bezorgdheid aangaande de voorgestelde tekst van artikel 8 heeft geformuleerd. Wat de dagelijkse beslissingen betreft, vindt die organisatie het beter de terminologie van de Raad van Europa te gebruiken (aanbeveling nr. 87 van 20 maart 1987).

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) legt uit dat voorliggende tekst met dezelfde filosofie is opgesteld. Het gaat om dagelijkse beslissingen die het mogelijk maken om als zorgouder te kunnen functioneren zonder constant te moeten terugkoppelen naar de natuurlijke ouders. Het betreft dus duidelijk de dagelijkse en noodzakelijke beslissingen.

De heer Christian Brotcorne (cdH) vraagt zich af of men niet uitdrukkelijk naar de aanbeveling van de Raad van Europa (aanbeveling nr. 87 van 20 maart 1987) zou moeten verwijzen?

Mevrouw Özlem Özen (PS) stelt vast dat het niet duidelijk is hoe ver de dagelijkse beslissingen reiken. Kan het woord “alle” in dat artikel niet worden geschrapt, zodat de bevoegdheden van de ouders van het pleeggezin worden “gekanaliseerd”?

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) steunt dit voorstel niet. Er is bewust gekozen om in de tekst te spreken over alle dagelijkse beslissingen.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) legt uit dat dit hetzelfde is dan de beslissingen die de natuurlijke ouders afzonderlijk kunnen nemen.

des définitions du “droit de garde matérielle” et du “droit de garde juridique”. Les compétences tant des accueillants familiaux que des parents y sont décrites. Pour le surplus, l’auteure renvoie à la justification écrite (DOC 54 697/009).

Mme Özlem Özen (PS) introduit le sous-amendement n° 61 (DOC 54 697/010) qui vise à ajouter la mention explicite du mot “devoir” au nouvel article. L’intervenante se réfère à sa justification écrite.

Mme Özlem Özen (PS) introduit le sous-amendement n° 62 (DOC 54 697/010) qui vise à ajouter les mots “en cas d’extrême urgence”, ainsi qu’un nouvel alinéa rédigé comme suit: “Pour que l’urgence soit invoquée, toutes les dispositions pour obtenir l’accord des parents dans la décision à prendre doivent avoir été prises préalablement à l’invocation de l’urgence.” L’intervenante se réfère à sa justification écrite.

M. Christian Brotcorne (cdH) explique que ATD Quart Monde a formulé quelques inquiétudes par rapport au nouveau texte proposé pour l’article 8. En ce qui concerne les décisions quotidiennes, l’organisation estime qu’il serait préférable d’utiliser la terminologie du Conseil de l’Europe (recommandation n° 87 du 20 mars 1987).

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) explique que le texte à l’examen a été rédigé sur la base de la même philosophie. Il s’agit de décisions quotidiennes grâce auxquelles le parent d’accueil peut fonctionner sans devoir constamment en référer aux parents naturels. Il s’agit donc bien des décisions quotidiennes et nécessaires.

M. Christian Brotcorne (cdH) se demande s’il ne faudrait pas faire explicitement référence à la recommandation du Conseil de l’Europe (recommandation n° 87 du 20 mars 1987).

Mme Özlem Özen (PS) constate qu’il n’est pas clair jusqu’où vont les décisions quotidiennes. Ne peut-on pas supprimer le mot: “toutes” dans l’article de manière à “canaliser” les compétences des parents de la famille d’accueil?

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) ne soutient pas cette proposition. Il a été volontairement choisi de parler de toutes les décisions quotidiennes dans le texte.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) explique que cela correspond aux décisions que les parents naturels peuvent prendre séparément.

Mevrouw Özlem Özen (PS) leest in de voorbeelden die worden gegeven in de verantwoording van het amendement op artikel 8 dat de rechten van de pleegzorgers erin bestaan te beslissen wanneer het bedtijd is, of men bij vriendjes mag gaan spelen enzovoort; men heeft het ook over wat er gegeten wordt. Die vraag is belangrijk voor ouders met specifiek religieuze praktijken, zoals *halal*- of *koosjer* eten. Is er geen tegenstrijdigheid met artikel 11, dat bepaalt dat de pleegzorgers de door de ouders gekozen beginselen in acht moeten nemen?

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) ziet geen contradictie tussen de twee artikelen. Ouders hebben het beslissingsrecht over de belangrijke principes en die principes moeten ook in de dagelijkse beslissingen terug te vinden zijn.

Mevrouw Özlem Özen (PS) ziet een mogelijke tegenstrijdigheid tussen artikel 8, dat bepaalt dat de pleegouders de dagelijkse beslissingen in verband met het kind nemen en dat het voorbeeld van het eten geeft, en artikel 11, dat bepaalt dat de pleegouders zoveel mogelijk de door de ouders of de voogd gekozen beginselen in acht moeten nemen. De sprekerster herinnert aan het voorbeeld van de religieuze praktijken en *halal*- of *koosjer* eten.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) legt uit dat het de bedoeling is dat de pleegzorgers, in de mate van het mogelijke, zoveel mogelijk de principes van de natuurlijke ouders in ere houden. Indien een kind gewend is van aan tafel geen frisdrank te mogen drinken, proberen de pleegzorgers om eveneens aan tafel enkel water aan te bieden.

Mevrouw Özlem Özen (PS) herinnert eraan dat de vraag in verband met soda aan tafel niet vergelijkbaar is met die van *halal*- of *koosjer* eten, wat voor bepaalde personen een opvoedingsbeginsel van eerste orde is.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) legt uit dat *halal* en *koosjer* eten nauw verbonden is met de levensbeschouwelijke keuzes die de ouders maken in het belang van het kind. Dat zijn precies de beslissingen die niet worden toegewezen aan de pleegzorgers, maar bij de natuurlijke ouders blijven.

De vertegenwoordiger van de minister wijst op het artikel 405 § 1 BW betreffende de voogdij waar ook wordt bepaald dat de voogd zorg draagt voor de persoon van de minderjarige die hij opvoedt overeenkomstig de beginselen waarvoor de ouders eventueel hebben gekozen inzonderheid wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 374 tweede lid.

Mme Özlem Özen (PS) explique que dans la justification de l'amendement de l'article 8, on lit dans les exemples que les droits des accueillants consistent à décider de l'heure du coucher, d'aller jouer chez un ami, etc., et on parle aussi de ce qu'il mange. Cette question est importante pour les parents qui ont des pratiques religieuses spécifiques comme le *halal* ou le *casher*. N'y a-t-il pas une contradiction avec l'article 11 qui prévoit que les accueillants doivent prendre en considération les principes auxquels ont souscrit les parents?

Mme Sonja Becq (CD&V) ne voit pas de contradiction entre les deux articles. Les parents ont le pouvoir de décision sur les principes importants et ces principes doivent également se retrouver dans les décisions quotidiennes.

Mme Özlem Özen (PS) estime que puisque l'article 8 prévoit que les accueillants prennent les décisions quotidiennes relatives à l'enfant et que l'on donne l'exemple de la nourriture, alors que l'article 11 prévoit que les accueillants prennent autant que possible en considération les principes auxquels ont souscrit les parents ou le tuteur, une contradiction est possible entre les deux. L'intervenante rappelle l'exemple des pratiques religieuses et de la nourriture *halal* ou *casher*.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) explique que l'objectif est que les accueillants familiaux respectent, dans la mesure du possible, les principes des parents naturels. Si un enfant est habitué à ne pas boire de soda à table, les accueillants familiaux essayent eux aussi de ne proposer que de l'eau à table.

Mme Özlem Özen (PS) rappelle que la question du soda à table n'est pas comparable à celle de la nourriture *halal* ou *casher*, qui est un principe d'éducation primordial pour certaines personnes.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) explique que le fait de manger *halal* ou *casher* est étroitement lié aux choix philosophiques que font les parents dans l'intérêt de l'enfant. Ce sont précisément les décisions qui ne sont pas dévolues aux accueillants familiaux, mais qui continuent à ressortir aux parents naturels.

Le représentant du ministre attire l'attention sur l'article 405, § 1er, du Code civil, relatif à la tutelle qui prévoit également que le tuteur prend soin de la personne du mineur, qu'il éduque en se conformant aux principes éventuellement adoptés par les parents, notamment en ce qui concerne les questions visées à l'article 374, alinéa 2.

Deze bepaling is gelijkaardig aan wat hier in het statuut voor pleegzorgers wordt voorzien.

Mevrouw Özlem Özen (PS) geeft het voorbeeld van vegetarisch eten, dat niet aan religieuze beginselen is gebonden. Indien men vindt dat het een beslissing van de ouders is, vraagt de spreekster zich af waarom eten als voorbeeld wordt genoemd van door de pleegouders genomen beslissingen.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) meent dat er veel hypothetische situaties besproken kunnen worden maar in elk gezin zullen zaken anders verlopen. De gemeenschappen hebben op dat vlak ook een belangrijke rol te spelen. De bevoegde organen zullen de gezinnen samenbrengen om de nodige afspraken te maken over deze beslissingen.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) herinnert aan het feit dat de Raad van State heeft aangeraden om de precieze definities in de wet weg te laten zodat de appreciatie van de beslissingen geval per geval kan gebeuren.

Volgens *mevrouw Özlem Özen (PS)* is het in de verantwoording aangehaalde voorbeeld van wat mag worden gegeten, dan ook niet echt passend.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) is het daar niet mee eens. De pleegzorger heeft als taak om het kind elke dag te voeden, maar of dat elke dag brood is, of hallal of vegetarisch past in een algemeen kader dat door de ouders is vastgelegd.

De spreekster suggereert om via een technische wijziging de woorden “droit de séjour” te vervangen door “droit d’hébergement” in de Franse versie. *De Commissie* stemt in met deze technische wijziging.

De subamendementen nrs. 61 en 62 worden verworpen met 10 tegen 2 stemmen en 1 onthouding.

Amendement nr. 38 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 8 wordt aangenomen met 11 tegen 2 stemmen.

Art. 8/1 (nieuw)

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) dient amendement nr. 55 (DOC 54 697/010) in, dat ertoe strekt in een nieuw artikel uitdrukkelijk te bepalen dat de ouders of de voogd ook schriftelijk met de pleegzorgers de nadere regels van het persoonlijk contact kunnen overeenkomen.

Cette disposition est similaire à ce que prévoit en l'espèce le statut des accueillants familiaux.

Mme Özlem Özen (PS) donne l'exemple du régime végétarien, qui lui n'est pas lié aux principes religieux. Si l'on estime que c'est une décision prise par les parents, l'intervenante se demande pourquoi la nourriture est citée comme exemple des décisions prises par les accueillants.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) estime que l'on peut discuter de nombreuses situations hypothétiques, mais que la configuration sera différente dans chaque famille. Les Communautés ont également un rôle important à jouer en la matière. Les organes compétents réuniront les familles pour conclure les accords nécessaires concernant ces décisions.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) rappelle que le Conseil d'État a recommandé de ne pas inscrire les définitions précises dans la loi, afin que les décisions puissent être appréciées au cas par cas.

Mme Özlem Özen (PS) estime que l'exemple de la nourriture dans la justification est dès lors mal choisi.

Mme Sonja Becq (CD&V) ne partage pas ce point de vue. L'accueillant familial a pour mission de nourrir l'enfant au quotidien, mais le fait qu'il s'agisse chaque jour de pain, de nourriture hallal ou de plats végétariens s'inscrit dans un cadre général fixé par les parents.

L'oratrice suggère de remplacer, par le biais d'une modification technique, les mots “droit de séjour” par les mots “droit d’hébergement” dans la version française. *La commission* souscrit à cette modification d'ordre technique.

Les sous-amendements n°s 61 et 62 sont rejetés par 10 voix contre 2 et une abstention.

L'amendement n° 38 est adopté à l'unanimité.

L'article 8, ainsi modifié, est adopté par 11 voix contre 2.

Art. 8/1 (nouveau)

Mme Sonja Becq (CD&V) présente l'amendement n° 55 (DOC 54 697/010), qui tend à préciser expressément, dans un nouvel article, que les parents ou le tuteur peuvent également convenir par écrit avec les accueillants familiaux des modalités des relations personnelles.

Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 697/009).

Amendement nr. 55 wordt eenparig aangenomen.

Art. 9

Dit artikel beoogt de invoeging van een artikel 387 sexies in hoofdstuk III.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) dient amendement nr. 39 (DOC 54 697/009) in, dat ertoe strekt wijzigingen aan te brengen als antwoord op het advies van de Raad van State. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 697/009).

Mevrouw Özlem Özen (PS) dient subamendement nr. 63 (DOC 54 0697/010) in, dat ertoe strekt de mogelijkheid weg te laten om de zaak bij de familierechtbank aanhangig te maken. De spreekster verwijst naar haar schriftelijke verantwoording.

Amendement nr. 63 wordt verworpen met 10 tegen 3 stemmen.

Amendement nr. 39 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 9 wordt aangenomen met 12 stemmen en 1 onthouding.

Art. 10

Dit artikel strekt tot invoeging van een artikel 387 septies in hoofdstuk III.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 40 (DOC 54 697/009) in, dat ertoe strekt § 1 te vervangen, § 2 te schrappen en in § 3 het woord “overgedragen” te vervangen door “gedelegeerd”. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 697/009).

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient subamendement nr. 56 (DOC 54 0697/010) in, tot weglating van dit artikel. De spreker verwijst naar zijn schriftelijke verantwoording en naar de opmerkingen die werden gemaakt tijdens de algemene bespreking.

Tevens dient hetzelfde lid subamendement nr. 57 (DOC 54 0697/010) in, dat ertoe strekt dit artikel te wijzigen om te voorzien in een driejarige termijn en in een tijdelijke delegatie.

Pour le surplus, l’auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 697/009).

L’amendement n° 55 est adopté à l’unanimité.

Art. 9

Cet article vise à insérer un article 387sexies dans le chapitre III.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) présente l’amendement n° 39 (DOC 54 697/009) qui tend à apporter des modifications en réponse à l’avis du Conseil d’État. Pour le surplus, l’auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 697/009).

Mme Özlem Özen (PS) introduit le sous-amendement n° 63 (DOC 54 697/010) qui vise à supprimer la possibilité de porter l’affaire devant le tribunal de la famille. L’intervenante se réfère à sa justification écrite.

L’amendement n° 63 est rejeté par 10 voix contre 3.

L’amendement n° 39 est adopté à l’unanimité.

L’article 9, ainsi amendé, est adopté par 12 voix et une abstention.

Art. 10

Cet article vise à insérer un article 387septies dans le chapitre III.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts présentent l’amendement n° 40 (DOC 54 697/009), qui tend à remplacer le § 1er, à supprimer le § 2 et à remplacer, dans le § 3, le mot “transférés” par le mot “délégués”. Pour le surplus, l’auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 697/009).

M. Christian Brotcorne (cdH) introduit le sous-amendement n° 56 (DOC 54 697/010) qui vise à supprimer cet article. L’intervenant se réfère à sa justification écrite et aux remarques faites lors de la discussion générale.

M. Christian Brotcorne (cdH) introduit le sous-amendement n° 57 (DOC 54 697/010) qui vise à modifier cet article afin de prévoir un délai de trois ans et une délégation temporaire.

De spreker verwijst naar zijn schriftelijke verantwoording en naar de opmerkingen die werden gemaakt tijdens de algemene bespreking.

Mevrouw Özlem Özen (PS) is het met de heer Brodcorne eens dat de termijn van één jaar te kort is. De spreker herinnert eraan dat die éénjarige termijn meermaals kritiek heeft gekregen. Het *Réseau Wallon de Lutte contre la Pauvreté* vreest met name een pseudo-adoptie. Alleen bij verval van het ouderlijk gezag kunnen thans bepaalde rechten worden afgeschaft, zoals bij het voorgestelde artikel 10 inzicht wordt gesteld. Voorts vinden de verenigingen dat wanneer de rechter de oorspronkelijke ouders een heel aantal rechten kan ontnemen, dat het ongunstige gevolg zal hebben dat minder vrijwillige plaatsingen in pleeggezinnen zullen plaatsvinden.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) verwijst naar de antwoorden die ze tijdens de algemene bespreking gaf betreffende de termijn van 1 jaar.

Mevrouw Özlem Özen (PS) dient *subamendement nr. 64* (DOC 54 0697/010) in, dat de verantwoording van amendement nr. 40 beoogt af te stemmen op het nieuwe voorgestelde artikel 10. De spreker verwijst naar haar schriftelijke verantwoording.

In verband met amendement nr. 64 merkt de *vertegenwoordiger van de minister* op dat het een concordantieprobleem betreft tussen de Nederlandse en de Franse tekst. De Franse tekst moet worden verbeterd.

De heer Philippe Goffin (MR), voorzitter, stelt voor de woorden “à défaut de” te gebruiken om zo nauw mogelijk bij de oorspronkelijke Nederlandse tekst aan te sluiten.

De commissie stemt in met die formulering.

De subamendementen nrs. 56, 57 en 64 worden achtereenvolgens verworpen met 10 tegen 2 stemmen en 1 onthouding.

Amendement nr. 40 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 1.

De commissie beslist een technische verbetering aan te brengen om de Nederlandse en de Franse tekst van het aangenomen amendement nr. 40 (DOC 54 0697/009) beter op elkaar af te stemmen. In de Franse tekst worden de woorden “en l’absence de” vervangen door de woorden “à défaut d’une”.

L’intervenant se réfère à sa justification écrite et aux remarques faites lors de la discussion générale.

Mme Özlem Özen (PS) est d’accord avec l’opinion de M. Brodcorne selon lequel le délai d’un an est trop court. L’intervenante rappelle que le délai d’un an a été critiqué à plusieurs reprises. Le Réseau wallon de lutte contre la Pauvreté craint notamment une pseudo-adoption. Seule la déchéance de l’autorité parentale permet aujourd’hui de supprimer certains droits comme prévu à l’article 10. De plus, les associations estiment que si le juge peut retirer toute une série de prérogatives aux parents d’origine, cela aura pour effet négatif de diminuer le nombre de placements en famille d’accueil sur base volontaire.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) renvoie aux réponses qu’elle a déjà formulées durant la discussion générale concernant le délai d’un an.

Mme Özlem Özen (PS) introduit le *sous-amendement n° 64* (DOC 54 697/010) qui vise à accorder la justification de l’amendement n° 40 au nouvel article 10 proposé. L’intervenante se réfère à sa justification écrite.

Le représentant du ministre remarque qu’en ce qui concerne l’amendement n°64, il s’agit d’un problème de concordance entre les versions française et néerlandaise du texte. Il y a lieu de corriger la version française du texte.

M. Philippe Goffin (MR), président, propose d’utiliser les mots “à défaut de” afin de rester au plus près du texte original en néerlandais.

La commission approuve cette formulation.

Les sous-amendements n°s 56, 57 et 64 sont successivement rejetés par 10 voix contre 2 et 1 abstention.

L’amendement n° 40 est adopté par 12 voix contre 1.

La commission décide d’apporter une correction technique pour mieux accorder les versions néerlandaise et française du texte de l’amendement n° 40 (DOC 54 697/009) adopté. Dans le texte français, les mots “en l’absence de” sont remplacé par “à défaut d’une”.

Het aldus gewijzigde artikel 10 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1 en 2 onthoudingen.

Art. 10/1 (*nieuw*)

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 41 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt een nieuw artikel in te voegen dat een antwoord biedt aan de opmerkingen van de Raad van State.

Mevrouw Özlem Özen (PS) wijst erop dat in de verantwoording van de amendementen aangaande het nieuwe artikel duidelijk te lezen staat dat de pleegzorgers “de exclusieve uitoefening van de aan hen gedelegeerde bevoegdheden van het ouderlijk gezag hebben”. Is het niet te drastisch het woord “exclusieve” te gebruiken? Daar het woord “overgedragen” werd vervangen door het woord “gedelegeerd”, lijken die bewoordingen des te radicaler.

Amendement nr. 41 wordt eenparig aangenomen.

Art. 11

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 42 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt wijzigingen aan te brengen om rekening te houden met de invoeging van een nieuw artikel 387octies.

Mme Özlem Özen (PS) dient amendement nr. 65 (DOC 54 0697/010) in, tot weglating van de woorden “zoveel mogelijk”. De spreekster verwijst naar haar schriftelijke verantwoording.

Amendement nr. 42 wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

Amendement nr. 65 wordt verworpen met 10 tegen 2 stemmen en 1 onthouding.

Het aldus geamendeerde artikel wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 12

Dit artikel beoogt de invoeging van een artikel 387novies in het voorgestelde hoofdstuk III.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 43 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt wijzigingen in te voegen om een antwoord te bieden aan de opmerkingen van de Raad van State. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 0697/009).

L'article 10, ainsi modifié, est adopté par 10 voix contre 1 et 2 abstentions.

Art. 10/1 (*nouveau*)

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 41 (DOC 54 697/009) qui tend à insérer un nouvel article en vue de répondre aux observations du Conseil d'État.

Mme Özlem Özen (PS) explique que l'on peut lire dans la justification des amendements que: “le nouvel article précise clairement que les accueillants familiaux, qui jouissent de l'exercice exclusif des compétences ...”. L'usage du mot exclusif n'est-il pas trop radical? Au regard de la modification apportée au mot “délégation” remplacé par “transfert”, ces mots semblent d'autant plus radicaux.

L'amendement n° 41 est adopté à l'unanimité.

Art. 11

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 42 (DOC 54 697/009) qui tend à apporter des modifications en vue de tenir compte de l'insertion d'un nouvel article 387octies.

Mme Özlem Özen (PS) introduit l'amendement n° 65 (DOC 54 697/010) qui vise à supprimer les mots “autant que possible”. L'intervenante se réfère à sa justification écrite.

L'amendement n° 42 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

L'amendement n° 65 est rejeté par 10 voix contre 2 et une abstention.

L'article, ainsi amendé, est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

Art. 12

Cet article vise à insérer un article 387novies dans le chapitre III proposé.

Mme Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 43 (DOC 54 697/009) qui tend à apporter des modifications en vue de répondre aux observations du Conseil d'État. Pour le surplus, l'auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 697/009).

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 58 (DOC 54 0697/010) in, dat ertoe strekt dit artikel weg te laten. De indiener verwijst naar zijn schriftelijke verantwoording.

Amendement nr. 58 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2 en 1 onthouding.

Amendement nr. 43 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

Het aldus geamendeerde artikel 12 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1 en 2 onthoudingen.

Art. 13

Dit artikel beoogt de invoeging van een artikel 387*decies* in het voorgestelde hoofdstuk III.

*Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 44 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt het artikel te vernummeren en § 2 te schrappen om rekening te houden met de invoeging van een nieuw punt 2/1° pleegzorg in artikel 1253*ter*/4 en de invoeging van een nieuw artikel 387*octies*.*

De heer Christian Brotcorne (cdH) dient amendement nr. 59 (DOC 54 697/010) in, dat ertoe strekt dit artikel weg te laten. De indiener verwijst naar zijn schriftelijke verantwoording.

Amendement nr. 59 wordt verworpen met 10 tegen 3 stemmen.

Amendement nr. 44 wordt aangenomen met 12 tegen 1 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 13 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1 en 2 onthoudingen.

Art. 14

Dit artikel beoogt de invoeging van een artikel 387*undecies* in het voorgestelde hoofdstuk III.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 45 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt het artikel te vernummeren en het woord “overdracht” te vervangen door “delegatie”.

Amendement nr. 45 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 14 wordt eenparig aangenomen.

M. Christian Brotcorne (cdH) introduit l’amendement n° 58 (DOC 54 697/010) qui vise à supprimer cet article. L’intervenant se réfère à sa justification écrite.

L’amendement n° 58 est rejeté par 10 voix contre 2 et une abstention.

L’amendement n° 43 est adopté par 11 voix contre une et une abstention.

L’article 12, ainsi amendé, est adopté par 10 voix contre une et 2 abstentions.

Art. 13

Cet article vise à insérer un article 387*decies* dans le chapitre III proposé.

*Mme Kristien Van Vaerenbergh et consorts (N-VA) présentent l’amendement n° 44 (DOC 54 697/009) visant à renuméroter l’article et à supprimer le § 2 afin de tenir compte de l’insertion d’un nouveau point 2/1° “accueil familial” dans l’article 1253*ter*/4 et de l’insertion d’un nouvel article 387*octies*.*

M. Christian Brotcorne (cdH) introduit l’amendement n° 59 (DOC 54 697/010) qui vise à supprimer cet article. L’intervenant se réfère à sa justification écrite.

L’amendement n° 59 est rejeté par 10 voix contre 3.

L’amendement n° 44 est adopté par 12 voix contre une.

L’article 13, ainsi amendé, est adopté par 10 voix contre une et 2 abstentions.

Art. 14

Cet article vise à insérer un article 387*undecies* dans le chapitre III proposé.

Mme Kristien Van Vaerenbergh et consorts (N-VA) présentent l’amendement n° 45 (DOC 54 697/009) visant à renuméroter l’article et à remplacer le mot “transférer” par le mot “délégués”.

L’amendement n° 45 est adopté à l’unanimité.

L’article 14, ainsi modifié, est adopté à l’unanimité.

HOOFDSTUK 3

Art. 15

Dit artikel beoogt de invoeging van een artikel 387*duodecies* in het voorgestelde hoofdstuk III.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 46 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt wijzigingen aan te brengen om een antwoord te bieden aan het advies van de Raad van State en het recht op persoonlijk contact te verduidelijken. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 0697/009).

Amendement nr. 46 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 1.

Het aldus geamendeerde artikel 15 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

HOOFDSTUK 2/1 (*nieuw*)

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 47 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt een hoofdstuk 2/1 in te voegen.

Amendement nr. 47 wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 15/1 (*nieuw*)

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 48 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt een nieuw artikel 15/1 in te voegen. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 0697/009).

Amendement nr. 48 wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 15/2 (*nieuw*)

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 49 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt een nieuw artikel 15/2 in te voegen. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 0697/009).

Amendement nr. 49 wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

CHAPITRE 3

Art. 15

Cet article vise à insérer un article 387*duodecies* dans le chapitre III proposé.

Mme Kristien Van Vaerenbergh et consorts (N-VA) présentent l'amendement n° 46 (DOC 54 697/009) visant à apporter des modifications pour répondre à l'avis du Conseil d'État et clarifier le droit aux relations personnelles. Pour le surplus, l'auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 697/009).

L'amendement n° 46 est adopté par 12 voix contre une.

L'article 15, ainsi modifié, est adopté par 11 voix contre une et une abstention.

CHAPITRE 2/1 (*nouveau*)

Mme Kristien Van Vaerengergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 47 (DOC 54 697/009) tendant à insérer un chapitre 2/1.

L'amendement n° 47 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

Art. 15/1 (*nouveau*)

Mme Kristien Van Vaerengergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 48 (DOC 54 697/009) tendant à insérer un article 15/1. Pour le surplus, l'auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 097/009).

L'amendement n° 48 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

Art. 15/2 (*nouveau*)

Mme Kristien Van Vaerengergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 49 (DOC 54 697/009) tendant à insérer un article 15/2. Pour le surplus, l'auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 097/009).

L'amendement n° 49 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

Art. 15/3 (*nieuw*)

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 50 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt een nieuw artikel 15/3 in te voegen. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 0697/009).

Amendement nr. 50 wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK 2/2 (*nieuw*)

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 51 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt een nieuw hoofdstuk 2/2 in te voegen. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 0697/009).

Amendement nr. 51 wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 15/4 (*nieuw*)

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 52 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt een nieuw artikel 15/4 in te voegen. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 0697/009).

Amendement nr. 52 wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 15/5 (*nieuw*)

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 53 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt een nieuw artikel 15/5 in te voegen. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 0697/009).

Amendement nr. 53 wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 15/6 (*nieuw*)

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (N-VA) c.s. dient amendement nr. 54 (DOC 54 0697/009) in, dat ertoe strekt een nieuw artikel 15/6 in te voegen. Voor het overige verwijst de indienster naar haar schriftelijke toelichting (DOC 54 0697/009).

Art. 15/3 (*nouveau*)

Mme Kristien Van Vaereengergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 50 (DOC 54 697/009) tendant à insérer un article 15/3. Pour le surplus, l'auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 097/009).

L'amendement n° 50 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

CHAPITRE 2/2 (*nouveau*)

Mme Kristien Van Vaereengergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 51 (DOC 54 697/009) tendant à insérer un chapitre 2/2. Pour le surplus, l'auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 697/009).

L'amendement n° 51 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

Art. 15/4 (*nouveau*)

Mme Kristien Van Vaereengergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 52 (DOC 54 697/009) tendant à insérer un article 15/4. Pour le surplus, l'auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 097/009).

L'amendement n° 52 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

Art. 15/5 (*nouveau*)

Mme Kristien Van Vaereengergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 53 (DOC 54 697/009) tendant à insérer un article 15/5. Pour le surplus, l'auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 097/009).

L'amendement n° 53 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

Art. 15/6 (*nouveau*)

Mme Kristien Van Vaereengergh (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 54 (DOC 54 697/009) tendant à insérer un article 15/6. Pour le surplus, l'auteure renvoie à sa justification écrite (DOC 54 697/009).

Amendement nr. 54 wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 16

Dit artikel regelt de inwerkingtreding.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh (CD&V) dient amendement nr. 66 (DOC 54 0697/010) in, dat ertoe strekt de wet in werking te laten treden bij het begin van het nieuw gerechtelijk jaar.

Amendement nr. 66 wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 16 wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

Het gehele, aldus geamendeerde en wetgevingstechnisch verbeterde wetsvoorstel wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

Bijgevolg vervallen de toegevoegde wetsvoorstellen DOC 54 0734 en DOC 54 0943.

De rapporteur,

Christian BROTCORNE

De voorzitter,

Philippe GOFFIN

Artikelen die een uitvoeringsmaatregel vereisen: *nihil*.

L'amendement n° 54 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

Art. 16

Cet article règle l'entrée en vigueur.

Mme Kristien Van Vaerengergh (N-VA) présente l'amendement n° 66 (DOC 54 697/010) tendant à faire entrer la loi en vigueur au début de la nouvelle année judiciaire.

L'amendement n° 66 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

L'article 16, ainsi modifié, est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

L'ensemble de la proposition de loi, telle qu'elle a été modifiée et corrigée sur le plan légistique, est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

Par conséquent, les propositions de loi jointes DOC 54 0734 et DOC 54 0943 sont sans objet.

Le rapporteur,

Christian BROTCORNE

Le président,

Philippe GOFFIN

Articles nécessitant une mesure d'exécution: *nihil*.